

Motion till riksdagen

1987/88:Jo428

av Ulla-Britt Åbark och Owe Andréasson (s)
om nätfisket

Längs vårs kuster pågår ett nätfiske av icke yrkesfiskare som tagit yrkesmässiga proportioner. Detta fiske utarmar beståndet av vandringsfisk och yrkesfiskarna får svårigheter med avsättning av sina fångster. Genom att begränsa fiskeredskap till en längd av högst 120 m per icke momspliktig yrkesfiskare skulle detta okontrollerade fritidsfiske hållas på en nivå som är tänkt från början, alltså ett husbehovsfiske. Dessutom bör en fiskevårdsavgift lösas av fiskare med rörligt fiskeredskap.

För att fisketillsynsmyndigheterna lätt skall kunna kontrollera att fiske-lagstiftningen efterlevs inom fritidsfisket med rörligt redskap, bör ett enkelt kontrollsystem införas. I vårt grannland Danmark fungerar ett system som skulle kunna användas här i Sverige; när fiskevårdsavgiften inbetalas till länsfiskenämden sänder fiskenämden fritidsfiskaren två brickor med ett registreringsnummer. Brickorna skall ha olika färg för varje år. Brickorna skall fästas väl synligt på vakaren som utmärker fiskeredskapets början och slut. Genom registreringsnumret skall kustbevakningen via en förteckning få fram fiskarens namn.

För att inte systemet skall kunna missbrukas genom att lösa fiskevårdsavgifter i olika fiskande personers namn, bör i föreskrifter sägas att utestående redskap endast får vittjas av den person som är registrerad på brickan. Vidare bör fastställas att nät ej får utsättas parallellt med land utan skall placeras vinkelrätt mot land. Detta skall gälla ett avstånd inom 300 m från land.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om nätfiske.

Stockholm den 26 januari 1988

Ulla-Britt Åbark (s)

Owe Andréasson (s)